

Драгомир Брајковић

КАЗИВАЊА ПОКОЛЕЊА

*Међу нас је бануо човек
Не из даљине непознате,
Не из давнине
Из нас је дошао
Да са вечношћу разговара
Да нам је приближи.*

*Међу нас је ступио човек
Не из песама,
Песме су дошле са њим
Да нас опевају
Да нас осветле.*

*Дошао је човек —
Из многих жеља се родио
И до нас дошли путеви
Којима до тада не ходисмо.
Осмехивала су нам се небеса
До тада далека и непозната
Певале су у нама даљине.*

*И светови су се покретали,
Братимили се и додиривали
У његовим речима.
Светлости су се препознавале
У његовом имену.
У нама смо га проналазили
У нашим надама се осмехује.
Доброта је у нама пропевала.*

*Сада је у свима нама тај човек
Наш вечити друг.
Док путевима идемо на свим раскришћима
Његове су речи, његове очи.
Оне из нас у свет гледају
И даљине им се приближују
Оне призивају доброту
И сакупљају питомину.*

*И међу нама је
И у нама је тај човек
За којим су дошле песме
Да нас опевају
Да нас приближе вечности.*